

Premi Joan Miró

08.05.2025

2025

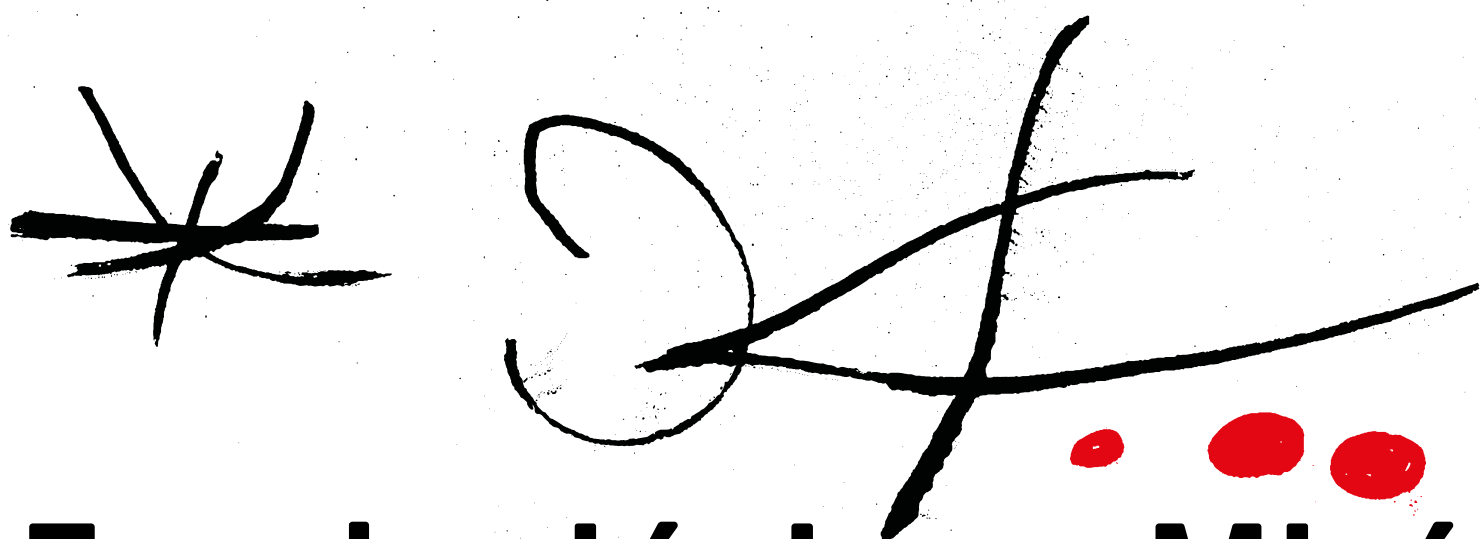
Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani

Índex

Nota de premsa	3
Declaració del jurat del Premi Joan Miró 2025	6
Kapwani Kiwanga, Premi Joan Miró 2025	8
Projecte educatiu	10
Artistes guardonats en les edicions anteriors	12
Selecció d'imatges per difondre a mitjans	15

Fundació Joan Miró

Nota de premsa

Kapwani Kiwanga, Premi Joan Miró 2025

L'artista Kapwani Kiwanga és la guanyadora de la novena edició del premi, una de les distincions d'art contemporani més prestigioses i consolidades del món, que enguany atorga la Fundació Joan Miró amb el patrocini de la Stavros Niarchos Foundation (SNF) i CUPRA.

El jurat ha destacat la trajectòria de Kapwani Kiwanga per la seva capacitat de traduir amb precisió i sensibilitat processos històrics i socials complexos en instal·lacions formalment refinades i conceptualment rigoroses, que estableixen un diàleg profund amb l'espai expositiu i amb els valors que inspiren el llegat de Joan Miró.

L'artista francocanadenca, que viu a Europa des del 2005 i resideix actualment entre París i Berlín, ha desenvolupat una pràctica artística interdisciplinària basada en la recerca d'arxius per repensar relats hegemònics que han definit el decurs de la història global.

La Stavros Niarchos Foundation (SNF), una de les principals entitats filantròpiques internacionals, i CUPRA, la marca automobilística que inspira el món des de Barcelona, són els copatrocinadors oficials d'aquesta novena edició del Premi Joan Miró.

Barcelona, 8 de maig del 2025. – Barcelona, 8 de maig del 2025. – La **Fundació Joan Miró**, amb el patrocini de la **Stavros Niarchos Foundation** (SNF) i **CUPRA**, ha atorgat el prestigiós Premi Joan Miró a l'artista **Kapwani Kiwanga** (Hamilton, Canadà, 1978), en reconeixement a una trajectòria artística singular que combina recerca acadèmica, comentari social i una gran capacitat per generar formes visuals complexes i innovadores. Establerta a Europa des de fa més de dues dècades i antropòloga de formació, Kiwanga ha desenvolupat una pràctica interdisciplinària que tracta temes com la religió comparada i l'antropologia a través de diferents formats com la instal·lació, l'escultura, el vídeo i la *performance*.

El jurat del Premi Joan Miró 2025, presidit per **Marko Daniel**, director de la Fundació Joan Miró de Barcelona, ha estat format per professionals destacats del món de l'art i representants dels patrocinator oficials del guardó: **Hoor Al Qasimi**, presidenta i directora de la Sharjah Art Foundation a Emirats Àrabs Units i actual comissària de la Biennal de Sydney; **Pablo Lafuente**, director artístic del Museu de Arte Moderna de Rio de Janeiro (MAM); **Ann-Sofi Noring**, antiga codirectora del Moderna Museet d'Estocolm i actual membre de la junta de govern de la Reial Acadèmia Sueca de Belles Arts; **Marie-Hélène Pereira**, comissària en cap de pràctiques performatives a la Haus der Kulturen der Welt (HKW) de Berlín, i **Jorge Diez**, director de disseny de CUPRA. Després de valorar una selecció excepcional d'artistes finalistes — **Jumana Emil Abboud** (Palestina, 1971), **Arahmaiani** (Indonèsia, 1961), **Bonnie Devine** (Canadà, 1952) i **Christodoulos Panayiotou** (Xipre, 1978)— el jurat ha decidit atorgar el premi a **Kapwani Kiwanga**. El jurat celebra la participació en el premi de tots els finalistes, el treball dels quals enriqueix i honora aquesta distinció, i ha arribat a un consens majoritari per atorgar el guardó a Kapwani Kiwanga.

tot apreciament el compromís i la profunditat extraordinaris de la seva producció, qualitats que connecten directament amb els valors que van caracteritzar l'obra de Joan Miró. Concretament, en la seva declaració, el jurat del Premi Joan Miró 2025 destaca: «El jurat ha volgut destacar especialment la precisió i el rigor amb què Kapwani Kiwanga formalitza processos històrics i socials que han configurat les realitats contemporànies».

Kapwani Kiwanga

Kapwani Kiwanga (1978), antropòloga de formació, és una artista francocanadenca multidisciplinària que viu i treballa a París. Concep la seva obra, basada en la recerca, com un arxiu experimental que analitza els desequilibris de poder del passat i del present. Les seves instal·lacions conviden el públic a reflexionar sobre l'impacte que tenen els espais que habitem en els seus usuaris, tant pel seu disseny com per la seva història.

Amb estudis a la Universitat McGill de Montreal i a l'École des Beaux-Arts de París, Kiwanga construeix les seves obres a partir d'una recerca exhaustiva, sovint a partir d'històries oblidades o silenciades. L'artista confon deliberadament la realitat i la ficció per desestabilitzar narratives hegemòniques i obrir espais que donen cabuda a discursos marginals.

La seva obra s'ha pogut veure als principals centres d'art contemporani del món, com el New Museum de Nova York, el MOCA de Toronto, la Haus der Kunst de Múnic, el Kunstmuseum de Wolfsburg, el CAPC de Bordeus o el Museu Serralves de Porto. El 2024 va representar Canadà a la Biennial de Venècia, on va presentar la instal·lació *Trinket* (Quincalla), una reflexió poètica i crítica sobre el comerç global i els intercanvis desiguals a través de la història de les perles de vidre.

Entre els reconeixements que ha rebut, hi destaquen el Premi Marcel Duchamp (2020), el Sobey Art Award (2018) i el Zurich Art Prize (2022), que la consoliden com a artista de projecció internacional. Les seves obres exploren la relació entre poder, arquitectura i estructures socials, tot desenvolupant un llenguatge visual propi que ella mateixa defineix com a «estratègies d'evasió»: formes que permeten imaginar futurs alternatius i repensar les estructures dominants.

Premi Joan Miró

El Premi Joan Miró és un homenatge a l'herència excepcional de Joan Miró, tant a la seva contribució fonamental a l'art modern com al seu compromís amb els artistes més joves al llarg de la seva vida. Amb una periodicitat biennal, el guardó es concedeix a creadors contemporanis que, a través de la seva obra recent, reflecteixen l'esperit de recerca, innovació i compromís que va definir la pràctica artística de Miró.

El premi, una de les distincions d'art contemporani més prestigioses del món, també impulsa un projecte educatiu innovador que connecta l'art amb l'àmbit escolar. En aquesta novena edició, en col·laboració amb l'Escola Pau Sans de l'Hospitalet, aquest projecte promou la participació activa dels estudiants mitjançant activitats creatives inspirades en les exposicions dels guanyadors del premi. La iniciativa destaca per fomentar una xarxa educativa que afavoreix l'aprenentatge, el diàleg intercultural i la connexió amb l'art contemporani.

El premi consta d'una dotació de 50.000 euros i l'oportunitat per a l'artista guanyador o guanyadora de produir una exposició individual a la Fundació Joan Miró l'any següent de la recepció del guardó. Durant els divuit anys

d'història del guardó, s'ha constatat que vincular el llegat de Joan Miró amb l'obra de creadors actuals genera diàlegs enriquidors i sinergies que impulsen les carreres dels artistes guardonats i mantenen la Fundació Joan Miró en relació constant amb els noms més rellevants de l'art contemporani. Aquesta connexió també destaca la vigència del procés creatiu de Joan Miró, que es revitalitza en cada edició mitjançant les diferents perspectives dels artistes guardonats. Des que es va crear el 2007, el Premi Joan Miró ha correspost a artistes de la talla d'Olafur Eliasson (2007), Pipilotti Rist (2009), Mona Hatoum (2011), Roni Horn (2013), Ignasi Aballí (2015), Kader Attia (2017), Nalini Malani (2019) i Tuan Andrew Nguyen (2023).

El premi es completa amb un guardó concebut pel reconegut dissenyador barceloní André Ricard, que per crear-lo es va inspirar en l'esperit i la identitat de Joan Miró i de la seva Fundació. Amb aquest disseny, Ricard vol reflectir la voluntat d'innovació i el dinamisme del premi i de l'artista que hi dona nom.

Declaració del jurat del Premi Joan Miró 2025

Els membres del jurat del Premi Joan Miró 2025 —Hoor Al Qasimi, Marko Daniel, Jorge Diez, Pablo Lafuente, Ann-Sofi Noring i Marie-Hélène Pereira— es van reunir el 17 de març per valorar la llista de candidats seleccionats per a la novena edició del premi, formada per cinc artistes de renom internacional: Jumana Emil Abboud, Arahmaiani, Bonnie Devine, Kapwani Kiwanga i Christodoulos Panayiotou.

El jurat va participar en un debat estimulants i ple de matisos, plenament conscient de la seva responsabilitat en la tria de l'artista que havia de rebre el guardó de la nova edició del Premi Joan Miró. El compromís amb les pràctiques enormement diverses d'artistes que desenvolupen el seu treball en aquest món ple d'incerteses, i de conflicte i inestabilitat mundials, demana reflexió i cura, i tots els membres del jurat van reconèixer els aprenentatges adquirits de les diferents reflexions que es van fer sobre els artistes seleccionats. També va alimentar el debat la projecció d'un vídeo fet en col·laboració amb l'Escola Pau Sans de l'Hospitalet, en què els alumnes presentaven les seves interpretacions sobre l'obra dels cinc artistes finalistes.

Tenint en compte l'obra extraordinària dels artistes seleccionats, no va resultar fàcil decidir-ne el guanyador. La Fundació Joan Miró vol donar les gràcies a tots els candidats per haver acceptat tan generosament la nominació. Cadascun d'ells hauria estat mereixedor del premi, però després d'una profunda deliberació, es va decidir per unanimitat atorgar el Premi Joan Miró 2025 a Kapwani Kiwanga.

El jurat va considerar que els projectes de Kiwanga eren dignes d'elogi especial per la formulació precisa i la formalització acurada dels esdeveniments històrics i socials que han conformat les realitats contemporànies. A més, el jurat va trobar un gran valor artístic en els

múltiples punts de vista que convergeixen en les produccions de Kiwanga, reconegudes tant pels temes que exploren com per la seva atenció a les formes en què la materialitat i els trets arquitectònics de les obres es despleguen en els espais expositius.

Gràcies al plantejament de l'artista, fruit d'una recerca acurada i d'una conceptualització impecable, les seves instal·lacions acaben sent presentacions provocadores, que conviden a la reflexió, però formalment sensuals. Les seves obres, que a vegades fan referència a materials i objectes deslligats de les seves funcions originals, prenen nova vida en els espais expositius on es mostren. A més, el tractament exquisit que fa Kapwani dels teixits i la ceràmica, del color, la llum i l'espai, atorga a les seves instal·lacions una aura ambigua que promet establir un diàleg potent amb l'arquitectura de Josep Lluís Sert de la Fundació Joan Miró. Finalment, el jurat vol destacar la capacitat de Kiwanga per connectar amb les històries locals que ressonen amb la inclinació de Joan Miró per l'especificitat de la seva pròpia experiència cultural.

Per tots aquests motius, i fruit també de l'admiració profunda pels valors que hi ha al nucli de la pràctica artística de Kapwani Kiwanga, els membres del jurat feliciten la guanyadora del Premi Joan Miró 2025, i esperen amb ganes l'exposició que l'artista presentarà a la Fundació Joan Miró el 2026.

Barcelona, 17 de març del 2025

Membres del jurat

Els artistes finalistes i l'artista guardonada han estat escollits per un jurat internacional integrat per professionals reconeguts del món de l'art i representants dels patrocinadors oficials del guardó:

- **Hoor Al Qasimi**, presidenta i directora de la Sharjah Art Foundation (Emirats Àrabs Units), i actual comissària de la Biennial de Sydney
- **Pablo Lafuente**, director artístic del MAM (Museu de Arte Moderna) de Rio de Janeiro
- **Ann-Sofi Noring**, antiga codirectora del Moderna Museet d'Estocolm (Suècia) i membre actual de la junta de govern de la Reial Acadèmia Sueca de Belles Arts
- **Marie Hélène Pereira**, comissària en cap de pràctiques performàtiques a la Haus der Kulturen der Welt (HKW), Berlín
- **Jorge Diez**, director de disseny de CUPRA
- **Marko Daniel**, director de la Fundació Joan Miró de Barcelona i president del jurat

Kapwani Kiwanga, Premi Joan Miró 2025

Kapwani Kiwanga (Hamilton, Canadà) francesa i canadenca, viu entre París i Berlín.

Va estudiar antropologia i religió comparada a la McGill University de Montreal i art a l'École des Beaux-Arts de París.

L'obra de Kiwanga ressegueix l'impacte dominant de les asimetries de poder posant les narratives històriques en diàleg amb les realitats contemporànies, l'arxiu i les possibilitats futures. El seu treball està impulsat per la recerca, instigat per històries marginades o oblidades, i s'articula a través d'una sèrie de materials i tècniques que inclouen l'escultura, la instal·lació, la fotografia, el vídeo i la *performance*.

Kiwanga s'apropia del cànon; fa girar els sistemes de poder contra si mateixos, en l'art i en l'anàlisi d'històries més àmplies. D'aquesta manera, l'artista ha desenvolupat un vocabulari estètic que ella mateixa descriu com a «estratègies de sortida», obres que ens conviden a veure les coses des de múltiples punts de vista per contemplar d'una manera diferent les estructures existents i trobar formes de navegar pel futur d'una altra manera.

El 2023, Kiwanga va obtenir la Beca Guggenheim (EUA). El 2022, va rebre el Zurich Art Prize (Suïssa). També va ser la guanyadora del Premi Marcel Duchamp (França) l'any 2020, el Frieze Artist Award (EUA) i el premi anual Sobey Art Award (Canadà) el 2018. El 2024, va representar el Canadà a la 60a Biennal de Venècia.

Aquestes són algunes de les seves exposicions individuals:

- 2024: Pavelló del Canadà, Biennal de Venècia (Itàlia); Copenhagen Contemporary, Copenhaguen (Dinamarca)
- 2023: Museu Serralves, Porto (Portugal); Kunstmuseum Wolfsburg, Wolfsburg (Alemanya); CAPC, Bordeus (França); MOCA, Toronto (Canadà)
- 2022: Museum Haus Konstruktiv, Zuric (Suïssa); New Museum, Nova York (EUA)
- 2021: State of Concept Athens, Atenes (Grècia); Moody Center for the Arts, Houston (EUA); Le Crédac, Ivry-sur-Seine (França)
- 2020: Haus der Kunst, Munic (Alemanya); Kunstinstituut Melly, Rotterdam (Països Baixos); Kunsthau Biel Centre d'art Bienne, Biel (Suïssa)
- 2019: Southern Alberta Art Gallery, Lethbridge (Canadà); MIT List Visual Arts Center, Cambridge (EUA)
- 2018: Le Parvis centre d'art contemporain, Ibòs (França); Musée d'art de Joliette, Joliette (Canadà); Glasgow International, Glasgow (Regne Unit); Artpace, San Antonio (EUA); Esker Foundation, Calgary (Canadà); Centre d'art et de diffusion CLARK, Montreal (Canadà)
- 2017: OR Gallery, Vancouver (Canadà); Fondazione Sandretto Re Rebaudengo, Torí (Itàlia); The Power Plant Contemporary Art Gallery, Toronto (Canadà); Logan Center for the Arts, Chicago (EUA)
- 2016: Kunsthall 3,14, Bergen (Noruega); La Ferme du Buisson, Noisiel (França); Le Granit, Belfort (França)
- 2015: Viafarini, Milà (Itàlia); South London Gallery, Londres (Regne Unit)
- 2014: Jeu de Paume, París (França)

Kiwanga ha participat en múltiples exposicions collectives en diverses institucions, com ara Desert X 2025, Coachella Valley (EUA); Hawai'i Triennial 2025, Hawaii (EUA); Museum of Contemporary Art Tokyo (Japó); Wexner Center for the Arts, Ohio (EUA); Museum MMK für Moderne Kunst, Frankfurt (Alemanya); Museum of African Contemporary Art Al Maaden, Marràqueix (Marroc); MACBA, Museu d'Art Contemporani de Barcelona (Espanya); Whitechapel Gallery, Londres (Regne Unit); The Contemporary Austin, Austin (EUA); Serpentine Gallery, Londres (Regne Unit); Albertinum Staatliche Kunstsammlungen Dresden, Dresden (Alemanya); Louvre-Lens, Lens (França); Yuz Museum, Shanghai (Xina); National Gallery of Canada, Ottawa (Canadà); Contemporary Arts Museum, Houston (EUA); Centre Pompidou, París (França); The Contemporary Art Gallery, Vancouver (Canadà), i Hammer Museum, Los Angeles (EUA).

A més, ha participat en residències artístiques, entre les quals destaquen les de l'Académie de France à Rome - Villa Médicis, Roma (Itàlia); el Harvard Radcliffe Institute, Cambridge (EUA); Artpace, San Antonio (EUA); Sémaphore du Créac'h, Quessant (França), i Le Manège, Institut Français, Dakar (Senegal).

Kapwani Kiwanga està representada per la Galerie Poggi de París, la Goodman Gallery de Johannesburg, Ciutat del Cap i Londres, i la Galerie Tanja Wagner de Berlín.

Projecte educatiu

La Stavros Niarchos Foundation (SNF), CUPRA i la Fundació Joan Miró comparteixen els valors de recerca, innovació, compromís i llibertat que caracteritzen el Premi Joan Miró. L'estímul i el desenvolupament de la creativitat en tots els àmbits, així com la concepció de l'art com una experiència transformadora i rellevant per a totes les persones, impulsen l'acció i els objectius de les tres entitats.

Amb la novena edició del Premi Joan Miró, reforcen l'aposta per aprofundir en l'impacte social del guardó. En coherència amb la missió de la Fundació de promoure l'experiència transformadora de l'art, l'equip de Programació Pública i Social ha dissenyat un projecte educatiu per fomentar el pensament crític i el compromís actiu de l'alumnat amb el premi i les propostes dels artistes finalistes de l'edició del 2025. Aquesta iniciativa, que va néixer amb la vuitena edició, s'emmarca en la llarga trajectòria de col·laboració amb comunitats locals i centres educatius, que ha caracteritzat la tasca educativa de la Fundació Joan Miró.

En aquesta novena edició, en col·laboració amb **l'Escola Pau Sans de l'Hospitalet**, s'ha promogut la participació activa dels estudiants mitjançant activitats creatives inspirades en les pràctiques i temàtiques dels artistes finalistes seleccionats pel jurat de l'actual Premi Joan Miró 2025. El programa convida els infants a explorar qüestions socials que els interpel·len des d'una perspectiva oberta i tolerant, tot connectant l'experiència individual amb una mirada comunitària. D'aquesta manera, el projecte educatiu del Premi Joan Miró busca potenciar l'art com a eina de descoberta i expressió personal i col·lectiva.

L'objectiu és que l'alumnat participi en processos artístics propis com a mitjà per comunicar allò que volen compartir, denunciar o expressar, per implicar-se en una pràctica creativa rellevant.

Així, l'art es converteix en un espai d'obertura i confiança per mostrar aspectes de la pròpia vida i del pensament a través de l'exposició de les obres dins l'àmbit escolar.

Amb aquesta iniciativa, la Fundació Joan Miró reafirma el seu compromís amb el territori i contribueix a teixir una xarxa de centres públics implicats en el vincle entre art i educació. El projecte reconeix el paper fonamental d'infants i adolescents com a agents imprescindibles per a la vida cultural i social de la ciutat.

La metodologia del projecte educatiu del Premi Joan Miró es desplega en tres fases consecutives, pensades per fomentar una implicació progressiva i transformadora de l'alumnat al llarg de dos cursos escolars. En una primera fase, que té lloc durant el primer any (de gener a març), l'alumnat treballa a partir de l'obra dels artistes finalistes de la *shortlist* del premi. Aquest primer moment serveix per introduir els alumnes en pràctiques artístiques contemporànies vinculades a temes socials i culturals rellevants, tot afavorint la reflexió i el debat crític.

La segona fase, desenvolupada entre gener i maig del segon any, coincideix amb la preparació de l'exposició de l'artista guardonat. En aquesta fase s'aprofundeix en l'univers creatiu de l'artista mitjançant un projecte col·laboratiu realitzat amb un o una artista local. Aquesta segona experiència permet continuar traslladant els valors del premi a l'àmbit educatiu a través de processos creatius compartits.

La tercera fase posa en marxa una xarxa d'escoles participants que connecta diferents comunitats educatives a partir de la transmissió d'experiències. L'escola que ha participat en una edició anterior actua com a ambaixadora del

projecte i passa el testimoni a un nou centre, tot compartint els aprenentatges i l'impacte viscut en una trobada conjunta a la Fundació Joan Miró. A més, es preveu la creació d'un espai digital per recollir i compartir el coneixement generat a cada edició, fomentant la continuïtat i la connexió entre escoles. Finalment, totes les escoles de la xarxa visiten l'exposició de l'artista premiat o premiada, i es completa així un recorregut pedagògic que connecta l'aula amb l'experiència museística i el context artístic contemporani.

Artistes guardonats en les edicions anteriors

2023. Tuan Andrew Nguyen

L'obra de Tuan Andrew Nguyen explora el poder de la narració a través del vídeo i l'escultura. Els seus projectes es basen en una recerca exhaustiva i en la participació de la comunitat, en què recorre a històries heretades i a la contramemòria. Nguyen extreu i reelabora històries i sobrenaturalismes dominants, sovint colonials, en vinyetes imaginatives. Realitat i ficció s'entrellacen en narracions poètiques que abracen temps i espai. Nguyen ha fet presentacions individuals importants al New Museum, Nova York (2023); Fundació Joan Miró, Barcelona, Espanya (2024); Zeitz MOCAA, Ciutat del Cap, Sud-àfrica (2024), i l'Smithsonian American Art Museum, Washington D. C. (2024). Els seus vídeos i pel·lícules s'han inclòs en festivals, biennals i exposicions internacionals importants com ara Prospect.6, Nova Orleans (2024); la 12a Biennial de Berlín, Alemanya (2022); Manifesta 14, Pristina, Kosovo (2022); Aichi Triennale, Aichi Prefecture, Japó (2022); Biennale de Dakar, Dakar, Senegal (2022); Asian Art Biennial, National Taiwan Museum of Fine Arts, Taipei, Taiwan (2021); Manifesta 13, Marsella, França (2020); Sharjah Architecture Triennial, Sharjah, EAU (2019); SOFT POWER, SFMoMA, San Francisco (2019); Sharjah Biennial 2019, Sharjah, EAU (2019); Whitney Biennial 2017, Nova York (2017); el 55è International Short Film Festival d'Oberhausen, Alemanya (2009); el 8è NHK Asian Film Festival de Tòquio, Japó (2007); el 18è Singapore International Film Festival, Singapur (2005), i el 4t Bangkok Experimental Film Festival, Bangkok, Tailàndia (2005). Nguyen ha rebut nombrosos premis, incloent-hi el Premi Joan Miró 2023.

2019. Nalini Malani

Nalini Malani (Karachi, Pakistan, 1946) és una de les artistes contemporànies més influents de l'Índia, amb una sòlida trajectòria que ha

tingut un ampli reconeixement internacional.

El Premi Joan Miró va voler distingir el seu llarg compromís amb els silenciats i els desposseïts d'arreu, especialment amb les dones, a través d'un treball artístic complex basat en instal·lacions immersives i en una iconografia personal on convergeixen el coneixement profund de les mitologies antigues i la denúncia decidida de les injustícies contemporànies. L'exposició No em sents, primer projecte monogràfic de Malani en un museu de l'Estat espanyol, va reunir a la Fundació Joan Miró l'any 2020 algunes de les obres clau de les seves cinc dècades de trajectòria: les primeres filmacions dels anys seixanta, diverses sèries de pintures i instal·lacions dels darrers quinze anys, i gairebé totes les seves animacions digitals més recents. Per a l'ocasió, Malani va realitzar uns dibuixos murals a les sales de la Fundació, unes obres efímeres, fetes in situ, que es van esborrar el darrer dia de la mostra amb una *performance* col·lectiva.

2017. Kader Attia

L'artista francoalgerià Kader Attia (Dugny, França, 1970) defineix la seva pràctica com l'encarnació d'una experiència política. La seva obra és una investigació que respon, en paraules seves, a la «urgència de recuperar, a través de la forma, el camp de l'emoció dins del debat públic amb l'objectiu de reparar les ferides de la història». El jurat de la sisena edició del premi va destacar l'amplitud de la seva investigació, l'enfocament audaç i sincrètic de l'impacte i els efectes persistents del colonialisme, així com la seva elaboració, enciclopèdica però matisada, de la noció de reparació. La mostra *Les cicatrius ens recorden que el nostre passat és real*, presentada a la Fundació Joan Miró el 2018 amb motiu del premi, va ser la primera exposició monogràfica de l'artista a l'Estat espanyol.

2015. Ignasi Aballí

Ignasi Aballí (Barcelona, 1958), el primer artista català que ha rebut aquest guardó, ha desenvolupat una llarga trajectòria en el marc de l'art conceptual, reconeguda en els grans centres internacionals d'art contemporani. La reflexió límit sobre l'acte creatiu i sobre el paper que ocupa l'artista en aquest procés l'ha portat sovint a reivindicar la potència reveladora de la mirada tangencial, dels territoris secundaris, de les realitats imperceptibles o, directament, de les absències o les desaparicions, començant per la mateixa figura de l'autor. Amb aquesta distinció, el jurat va voler destacar «la seva reflexió constant sobre els límits de la pintura i la representació, la seva acurada atenció a les importants implicacions dels canvis més petits en les estratègies de resignificació, com també el seu paper com a mentor per als artistes més joves». El 2016, Ignasi Aballí va presentar a la Fundació l'exposició *Seqüència infinita* amb motiu del premi.

2013. Roni Horn

Roni Horn (Nova York, EUA, 1955) ha explorat el caràcter mutable de l'art a través de l'escultura, la fotografia, el dibuix i l'edició de llibres. La seva obra gira a l'entorn del diàleg entre les persones i la natura, una relació vista com un mirall en què l'ésser humà intenta reproduir la natura a imatge seva. Segons el jurat, Horn «commou amb una pràctica polifacètica que vincula aspectes de la natura, el paisatge i la cultura popular amb mecanismes de percepció i comunicació». L'any 2014, la Fundació Joan Miró va presentar la primera exposició monogràfica de l'artista a Barcelona, *Roni Horn. Dormia tot com si l'univers fos un error* que també va viatjar a CaixaForum de Madrid.

2011. Mona Hatoum

L'artista palestino-britànica Mona Hatoum (Beirut, Líban, 1952) va ser guardonada «per la seva gran capacitat de connectar l'experiència personal amb valors universals», segons les paraules del jurat. Amb aquest premi, es va voler destacar el compromís de l'artista amb els valors humans propis de totes les cultures i societats, «comparable amb la visió que Miró tenia de la humanitat després d'haver viscut tres guerres devastadores». Les escultures, instal·lacions, performances i vídeos de Hatoum l'han convertida en un dels noms més destacats de l'art dels darrers 30 anys. L'exposició que va presentar a la Fundació Joan Miró portava per títol *Projecció*. Hatoum, resident a Londres, va destinar la dotació del premi a fer possible que joves promeses de l'art puguin formar-se a la Slade School of Fine Art, el centre que, quan va esclatar la guerra civil del Líban el 1975, la va becar perquè pogués continuar-hi estudiant.

2009. Pipilotti Rist

L'artista suïssa Pipilotti Rist (Grabs, Sankt Gallen, 1962) va rebre el premi l'any 2009. El jurat va acordar concedir-li el guardó per unanimitat, tot destacant: «Al llarg dels darrers vint anys Rist no ha deixat mai de sorprendre'ns i provocar-nos amb les seves indagacions artístiques, que ens endinsen en paisatges psíquics i estètics, alhora que penetren en la consciència personal i col·lectiva». Al seu torn, Rist va considerar un honor rebre un premi amb el nom de Miró, artista de qui va subratllar la influència que va exercir i continua exercint en el món de l'art. L'any 2010, Rist va presentar a la Fundació Joan Miró i a la Fontana d'Or de Fundació Caixa Girona, l'exposició *Partit amistós – sentiments electrònics*. A més, amb el suport de la Han Nefkens Foundation va crear l'obra *Doble llum*, un diàleg amb un bronze de Joan Miró de 1968 titulat *Femme*.

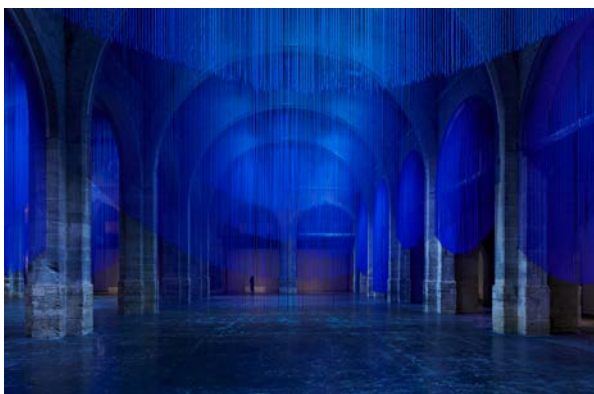
2007. Olafur Eliasson

L'artista danès-islandès Olafur Eliasson (Copenhaguen, Dinamarca, 1967) va ser el primer que va rebre el Premi Joan Miró, l'any 2007. El treball d'Eliasson, centrat en l'estudi de la percepció sensorial, les lleis de la física i els fenòmens naturals, va seduir el jurat per l'impacte i la bellesa de les seves instal·lacions, darrere de les quals s'hi pot trobar una reflexió aprofundida sobre la difícil relació entre l'espècie humana i el planeta que l'allotja. Un any després de rebre el premi, Eliasson va presentar a la Fundació Joan Miró *La naturaleza de las cosas*, la seva primera exposició monogràfica a l'Estat espanyol.

Selecció d'imatges per la difusió a premsa

Vista de l'exposició *The Milk of Dreams*, 59a Bien-nal de Venècia, Arsenale, Venècia (Itàlia), 2022. Foto Sebastiano Pellion di Persano. Cortesia de l'artista i de la Goodman Gallery, Ciutat del Cap, Johannesburg, Londres / Galerie Poggi, París / Galerie Tanja Wagner, Berlín. © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2025

Vista de l'exposició *Retenue*, CAPC, Bordeus (França), 2023. Foto Arthur Péquin Cortesia de l'artista. © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2025

Vista de l'exposició *Desert X 2025*, Coachella Valley, Califòrnia (EUA), 2025. Foto Lance Gerber. Cortesia de l'artista, Desert X i Goodman Gallery. © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2025

Vista de l'exposició, Premi Marcel Duchamp, Centre Pompidou, París (França), 2020. Foto Aurélien Mole. Cortesia de l'artista i de la Goodman Gallery, Ciutat del Cap, Johannesburg, Londres / Galerie Poggi, París / Galerie Tanja Wagner, Berlín. © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2025

Vista de l'exposició *The Length of the Horizon*, Copenhagen Contemporary (Dinamarca), 2024. Foto David Stjernholm. © Kapwani Kiwanga, VEGAP, Barcelona, 2025

Informació general

Consulteu tota la **informació pràctica** per a la visita a la Fundació Joan Miró al següent enllaç: www.fmirobcn.org/ca/visita/

Podeu descarregar-vos www.fmirobcn.org/ca/bloomberg-connects/ per **descobrir els espais i les obres del museu**.

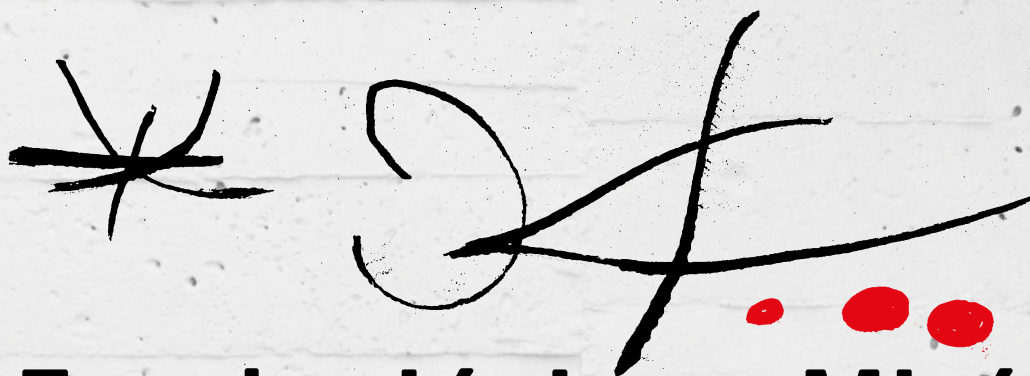
Accessibilitat:

Imatges disponibles per a la premsa i dossier digitalitzat a la nostra sala de premsa virtual: www.fmirobcn.org/premsa

Contacte de premsa:

laura.rigal@fmirobcn.org
+ 34 681 055 559

Fundació Joan Miró

Parc de Montjuïc
Barcelona

Centre d'Estudis
d'Art Contemporani

Amb la col·laboració de:

ΙΣΝ / SNF

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

CUPRA